

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.
Números atrassats: 10 céntims

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mítj, 20, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50 Cuba y Puerto-Rico 2.—Estranger, 2'50

L' ATENTAT DEL LICEO.—Retrats, detalls gráfichs y pormenors.

A. RUGGIERO (a) RINALDI

SANTIAGO SALVADOR FRANCH

A. VACCHERINI

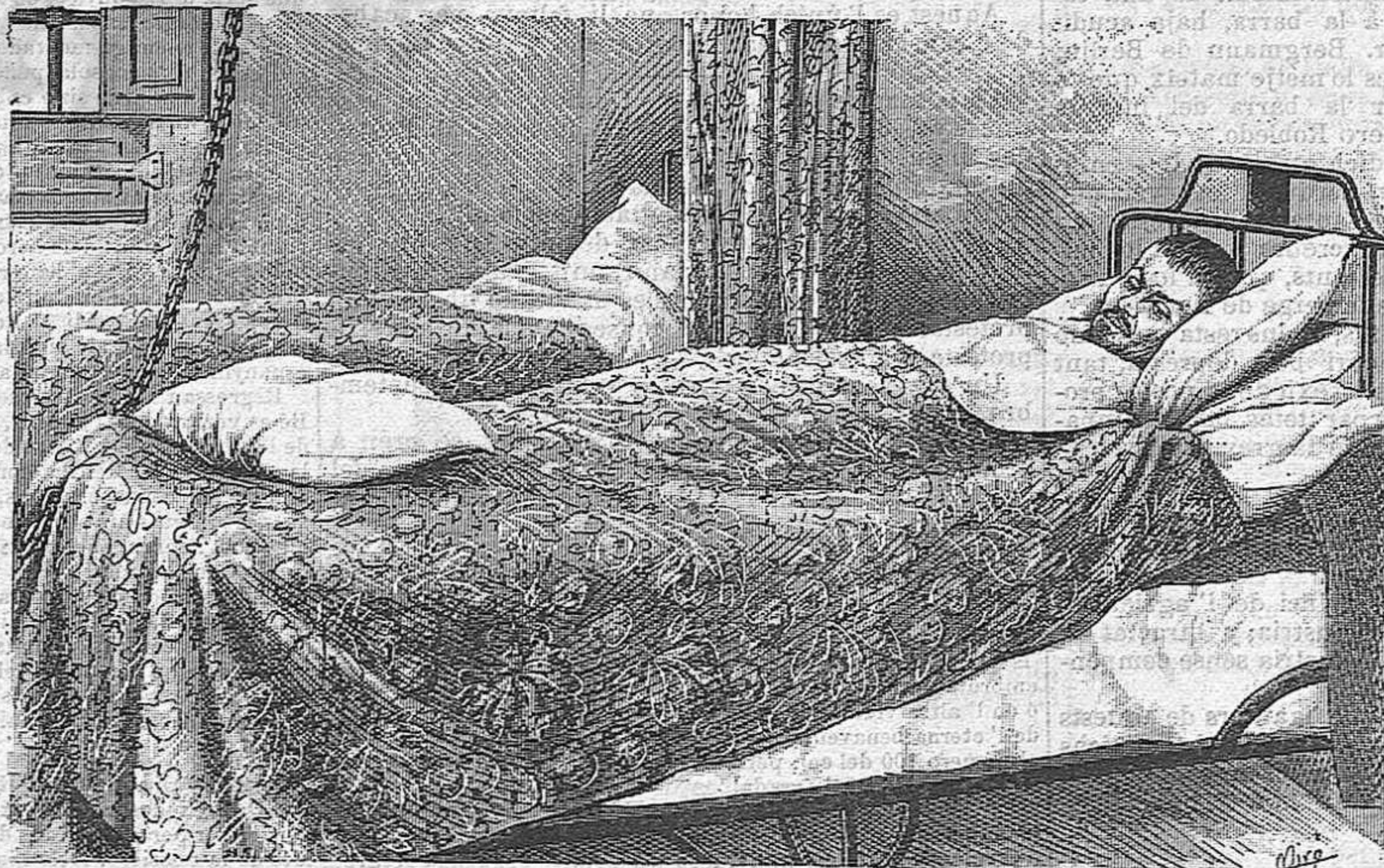
L'anarquista Santiago Salvador, qual retrato autenticich publicuém avuy, fent notar de pas que la contextura del seu cráneo té molts punts de semblansa ab lo de Sant Ignaci de Loyola, segons lo representan estampas de la época qu' hem tingut ocasió de veure, continua detingut en la sala de presos del Hospital de Zaragossa, ab los peus subjectes á una cadena amarrada al sostre, tal com lo representa un dels grabats que publicuém en aquest mateix número, y sense millorar ans empitjorant de la ferida al ventre que vá inferirse al ser detingut y qual bala no se li ha pogut extreure.

Salvador no 's nega á sostenir conversas ab las personas que acuden á visitar-lo, y ho fa contant ab la major naturalitat l'horrorós delictes que va produhir tantas desgracias. Per lo que diu, mes sembla interessarse per sos companys presos á Barcelona, que per las numerosas victimas que va causar, presenciand impávit l'enterro de algunas d' ellas desde 'l branca de la porta de casa seva, situada en las inmediacions del Cementiri vell.

Lo seu odi contra 'ls burgesos no té límits, entenent per burgesos á totes las personas que no son de la seva posició. Fins tractantse de periodistas no té cap reparo en calificarlos de burgesos; pero pobres.

Explica que son burgesos per quant, en concepte seu escriuen sols per lo que se 'ls dona ó per qui 'ls paga, y afegeix:

—Y com siga que 'ls pobres no tenim diners per pagarlos, de aquí resulta que 'ls periodistas son burgesos ó lo qu' es lo mateix: defensors de la burgesia.

Santiago Salvador en la sala de presos del Hospital de Zaragossa.

Tal es lo concepte que li mereix la premsa al insensat anarquista.

Parlant de las colocacions que havia tingut á Barcelona, revelá que havia servit á casa del Sr. Zuzarte, cónsul de Portugal y á casa del Sr. D. Oscar Paspal, president del Banch de Barcelona.

Lo periodista que l'interrogá, li dirigi la següent pregunta:

—Escolta Salvador: avants de ser anarquista ¿quinas opinions tenias?

—Era carlista.

—¿Carlista?

—Si, senyor: y ho era per ser de aquest modo de pensar tota la méva familia; pero vaig comensar á enterarme de las doctrinas del anarquisme y vaig anar perdent mas antigas creencias. Desde fa uns quatre anys soch únicament anarquista individualista.

No deixa de ser singular aquest cambi de opinions, qu' en certa manera vé á demostrar una volta mes que molts vegadas los extrémis se tocan. Es precis tenir present aquest dato, que justifica en certa manera la prevenció dels que creuen que l'anarquisme, y mes l'anarquisme terrorífich alenta tal vegada un odi tan gran y sistemátich contra la llibertat política, com lo que sent contra la mateixa burgesia. Carlins y anarquistas abominan la llibertat y voldrian destruhirla per tots los medis. Y també 'ls carlins son terroristas y no tenen contemplacions quan se decideixen á córrerla per la montanya.

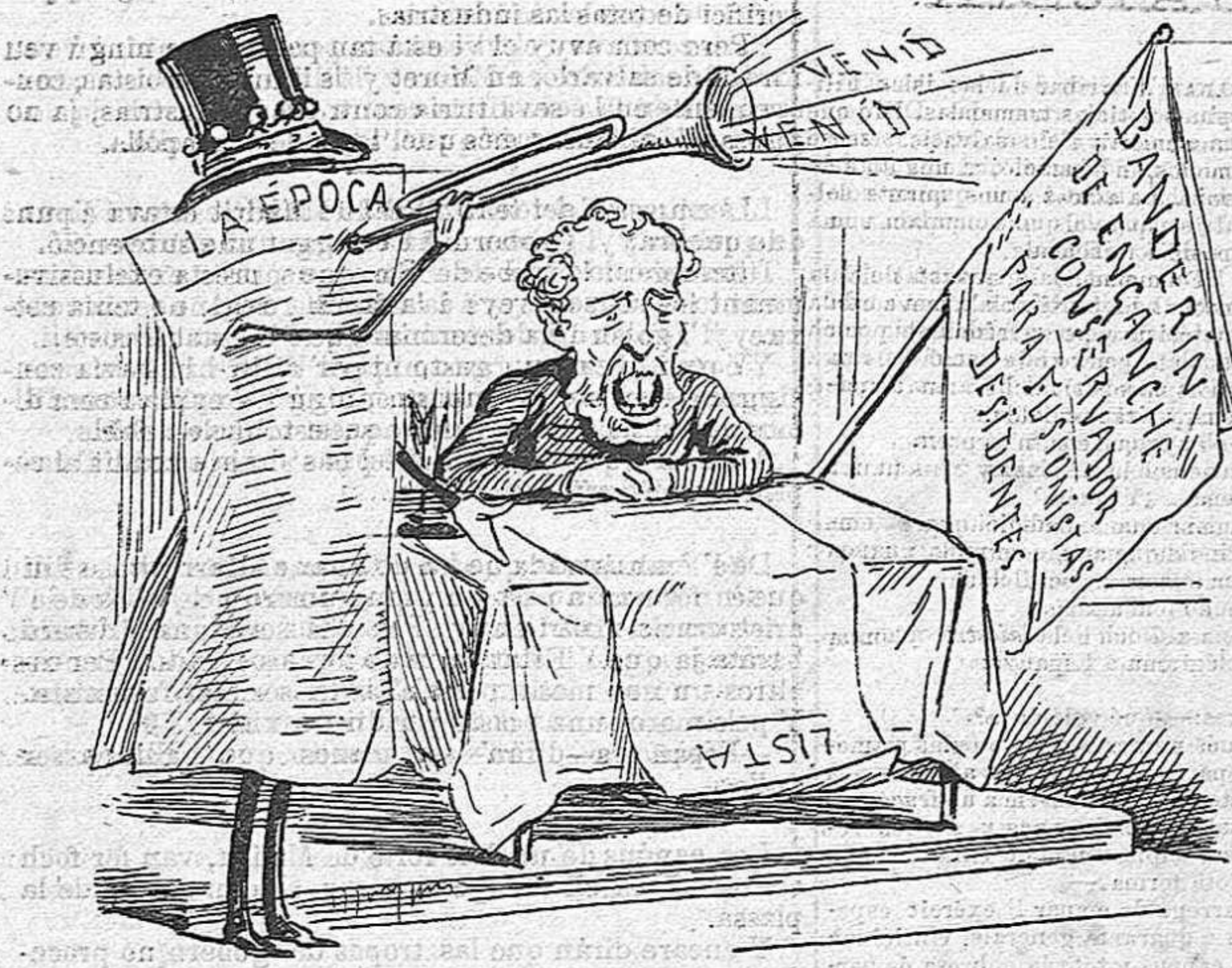
**

Lo dia 13 del corrent tingué

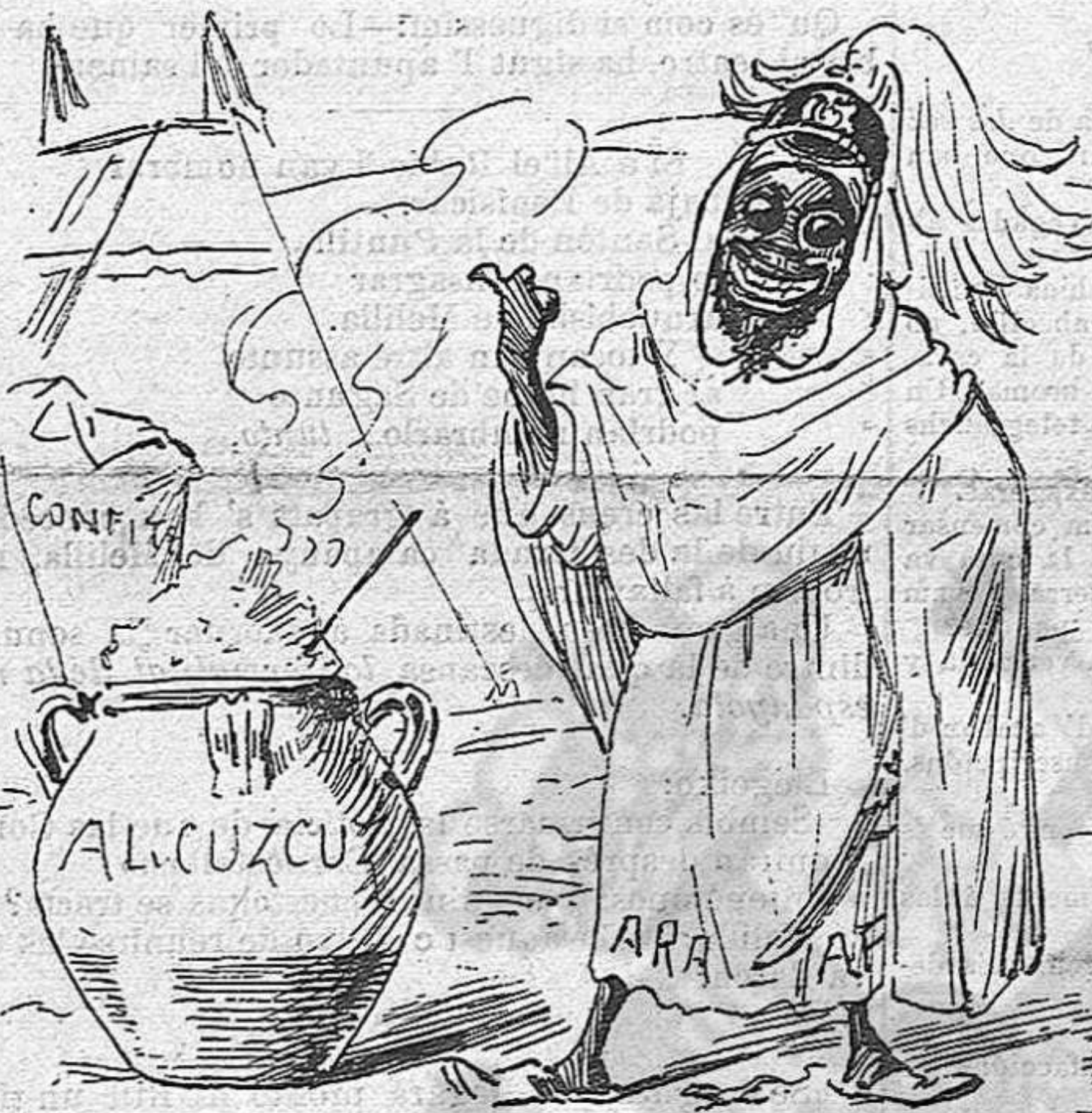
DE AQUÍ Y DE ALLÁ

«A tot ser desheredat del partit fusionista se li reservará un plat si 's deixa apuntá a la llista.»

Mentres l' un puja l' escala poch a poch, l' altre espera l' hora en que li fassin baixar depressa.

Al gran héroe de Sagunto ¡qui s' ho havia de pensar! aquest-í ha pres pel seu compte y al Riff se l' ha ben riffat.

Quan arribi á Marruecos aquest Sultan trobará, sent de tot lo més notable que trobantlo no 'l veurá.

Y acabada l' embaixada en pago de tants afanyes per saldo cumplert de comptes aixó es lo que portará.

—Sultán: vos esteu de broma. Y teniu rahó de riure, ja que las cosas vos van tant bé.

Lo tractat de Italia en vias de realisació tira materialment per portas als mármols nacionals, afectant no sols á las canteras sino á las fábricas establertas en distints punts de la península.

Aixís se protegeix als consumidors de objectes de luxe, llansant á la miseria á numerosíssims obrers ocupats en aquesta industria.

No sembla sino que 'l Sr. Moret, fins per dormir lo son etern, aspiri á tenir un panteón construít ab mármols estrangers.

Es musical la tercera, lo mateix que la segona, y Tercer-dos nom de dona te resulta á la carrera. Lector, ara un rich rumia que si cavilas com cal, trobarás que 'l meu Total es regió de Oceanía

A. Congost y Sanz.

TRENCA-CLOSCAS

CAMILO RENAU
CANET

Formar ab aquestas lletas lo titol de una coneguda sarsuela-revista.

TASTA OLLETAS.
GEROGLIFICH

::
+
BII
—
TTTT
TT
T

A. BARB.

ANAGRAMA

Per veure donas de tot no hi ha com aná á Cardona pues total que hi han allí deixan en terra per mi á moltas de Barcelona.

NIU DE GRACIA.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Ciudadáns E. B., Pau Sampons, Un ninot de fira, R. Escuda, Pere dels Esperits, Un Baster Bast, J. Masana, E. Font R., Pau Xirinachs, Pelma, Tenorio emprendedor, Sicutérat, Fulano de Tal, Rata primero y Un Caga-niu:—Lo qu' envian aquesta semana no fá per casa.

Ciudadáns A. Congost y Sanz, Parrondo Llambrochs, S. Nas F., J. A. y F., Noy de Sans, Manel Campanya, Esquellot, E. Revoltós, Rope Tenurb, Barba-Roja, Pep Gallinaire, Rey Nano, J. S. y D., Enrich Bausá, Joseph Pont y Espasa, J. C. y P., F. de la Rosa, Trinitari Costa y Ansia Manela:—Insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian.

Ciudadá Pere dels Bolados: Ja veurá, ni en forma de traballs literaris podém admetre escrits qu' en lo fondo no son res més que anuncis particulars, tant més quan los escrits deixan molt que desitjar.—Carlos Martí: En l' article de vosté no hi ha ni novetat ni frescura: per lo tant no 'ns serveix.—Lluís Salvador: Aprofitarem lo sonet y algun epigrama.—J. Ull Pur La carta de Tànger careix de interés y de xispa.—J. Molas: Ben versificada ho está; pero l' assumpto es massa desembossat, y 'l final sobre tot no pot anar de cap manera.—P. P. T.: Está bé.—Tomás Riu: Si la poesia de vosté haguessem pogut publicarla un mes en terra hauria tingut la oportunitat que avuy ha perdut per complet.—R. Pineda Estela: Les versos que 'ns envia están plens de ripls y entrebanchs.

LOPEZ, editor.—Rambla del Mitj, 20.

A. Lopez Robert, impresor.—Asalto, 63.—BARCELONA

XARADA

Tot aacell té quart-segona, part del cos es la primera, y llegida pel darrera per pescar veurás que 't dona.